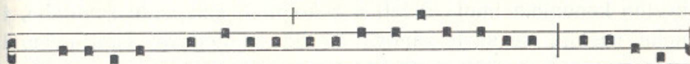
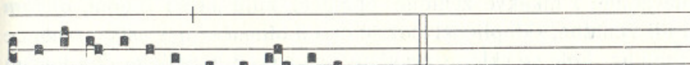
Blagosivajmo Oca i Sina sa **Svetim Duhom,** * hvalimo i uzvisuj**mo** ga **do**vijeka.

Blagoslovljen si, Gospodine, na **svo**du ne**be**skom * i dostojan hvale i slavan i uz**vi**sivan **do**vijeka.

Antifona.

Potom reče svećenik pred oltarom:

R. Gospodin s vama.

O. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Molitva.

Bože, koji divnim redom dijeliš službe anđeoske i ljudske, † podaj milostivo, da naš život na zemlji brane oni, * koji tebe vazda služe i dvore na nebu. Po Kristu Gospodinu našem. *O.* Amen.

5. Opisani obred neka drži i đakon, kad s dopuštenjem mjesnoga Ordinarija ili župnika vrši tu službu. Treba da mu se to dopusti radi važna uzroka, a u potrebi se zakonito predmnijeva.

NASLOV VII.

Glava I.

SAKRAMENAT ŽENIDBE.

Kad bude župnik upozoren, da će se u njegovoj župi sklopiti kakva ženidba, neka sazna najprije od onih, kojih se tiče: tko su i kakvi su oni, koji se kane vjenčati; ima li među njima kakva kanonska zapreka i hoće li da sklope ženidbu od svoje

volje, slobodno i prema časti sakramenta; jesu li u zakonitoj dobi tako, da je muškarac navršio 16, a ženska 14 godina, i jesu li dovoljno poučeni u kršćanskom nauku.

2. Neka znade iz Zbornika kanonskoga prava, koje su ženidbene zabrane, a koje zapreke i koja su koljena rodbine i svojte.

3. Neka najprije sam dobro zna sve zapovijedi, koje se po svetim kanonima imaju držati u zakonitom sklapanju ženidaba, i neka nastoji, da se te zapovijedi drže u njegovoj župi točno i potpuno.

4. A neka osobito pamti, da su prema svetim kanonima posve nevaljane i nikakve ženidbe otimača, koje su sa ženom, otetom radi ženidbe, sklopljene, dok je ona u otimačevoj vlasti, pa uopće ženidbe, koje se sklope drukčije nego pred župnikom ili mjesnim Ordinarijem ili pred drugim svećenikom, delegiranim od kojegagod od njih dvaju, i barem pred dva svjedoka.

5. Premda župnik i mjesni Ordinarij u granicama svoga područja valjano pribivaju ženidbama nesamo svojih podanika već i nepodanika, neka ipak bude pravilo, da se ženidba po pravu sklapa pred župnikom zaručnice, osim da ispričava pravedan uzrok. U tom će se slučaju obaviti vjenčanje pred župnikom zaručnikovim. A ženidbe katolika mješovitoga obreda, ako nije drugo određeno u posebnom pravu, treba sklapati po obredu zaručnikovu i pred njegovim župnikom.

6. Prije nego se sklopi ženidba, imade vlastiti župnik onih, koji se uzimaju, javno navijestiti, koji to sklapaju ženidbu. Ti navještaji neka budu uzastopce na tri nedjelje ili na tri zapovijedana blagdana u crkvi pod svečanom Misom ili pod drugom službom Božjom, na koju dolazi mnogo naroda. A može mjesni Ordinarij odrediti, da se na njegovu području mjesto navještaja na vrata župske ili druge crkve pribiju imena onih, koji se uzimaju, i tu budu pribijena barem osam dana, ali tako, da u to vrijeme dolaze dva zapovijedana blagdana.

7. A ako su muškarac i ženska iz različnih župa, neka se navijeste u obje župe.

8. Navještaji neka se vrše ovako. Pod svečanom Misom ili pod drugom službom Božjom, kao gore, neka župnik opomene narod ovako u narodnom jeziku:

„Neka znaju svi ovdje nazočni, da I., sin I., porodice I., župe sv. I. i I., kći I., porodice I., župe sv. I. kane među se sklopiti ženidbu. Zato opominjemo sve i svakoga: tko zna među njima kakvu zapreku rodbine, svojte, duhovnoga srodstva ili kakvu mu drago drugu zapreku, koja im smeta sklopiti ženidbu, dužan ju je što prije javiti župniku ili mjesnom Ordinariju. I to opominjemo prvi put (ako je navještaj prvi) ili drugi put (ako je drugi) ili treći put (ako je treći)".

9. Mjesni vlastiti Ordinarij može po svojem razboritom sudu radi zakonitoga uzroka oprostiti i one navještaje, koji se imaju ovršiti u tuđoj biskupiji.

Ako ima više vlastitih Ordinarija, pripada pravo da oprosti onome, u čijoj se biskupiji vrši vjenčanje. Ako se vjenčanje vrši izvan vlastitih biskupija, može oprostiti svaki vlastiti Ordinarij.

10. Ako drugi župnik ovrši istraživanje ili navještaje, neka o uspjehu obavijesti odmah vjerodostojnom ispravom župnika, koji mora pribivati ženidbi.

11. Kad se ovrše istraživanja i navještaji, neka župnik ne vjenčava prije nego dobije sve potrebne isprave, i uzato, ne zahtijeva li drugo pametan uzrok, dok ne minu tri dana iza posljednjega navještaja.

Ako se ženidba ne sklopi za šest mjeseci, neka se ponove navještaji, osim da drugačije odredi mjesni Ordinarij.

12. Ne otkrije li se nikakva zapreka ni sumnjiva ni sigurna, neka župnik nakon dovršenih navještaja pusti stranke na vjenčanje.

13. Izvan potrebe neka župnik nikada ne pribiva ženidbi skitnica, to jest onih, koji nemaju nigdje pravoga ni nepravog prebivališta, osim ako prijavi mjesnom Ordinariju ili delegiranom od njega svećeniku i dobije vlast da pribiva.

14. Neka ne propusti župnik, prema različnom položaju osoba, poučiti zaručnike o svetosti sakramenta ženidbe, o uzajamnim dužnostima muža i žene, i o dužnostima roditelja prema djeci. I neka ih živo potakne, da prije vjenčanja pomnjivo ispovjede svoje grijehe i pobožno prime presvetu Euharistiju.

A katolici, koji još nisu primili sakramenta potvrde, neka ga prime, ako mogu bez velike poteškoće, prije nego se puste k ženidbi.

15. Neka župnik ozbiljno opominje nedorasle sinove, da ne sklapaju ženidbe, a da toga ne znaju ili se tomu s razlogom protive roditelji. Ne poslušaju li, neka ne pribiva njihovoj ženidbi, ako prije nije upitao za savjet mjesnog Ordinarija.

16. Nek se postara župnik, da zaručnici iza vjenčanja prime svečani blagoslov, koji im se može dati i pošto su duže živjeli u ženidbi, ali samo pod Misom držeći se posebne rubrike, i izvan zabranjenoga vremena.

Svečani blagoslov može dati sam ili po drugom samo onaj svećenik, koji može valjano i dopušteno pribivati ženidbi.

17. Ipak neka opomene župnik ženidbene drugove, osobito ako su novokrštenici ili ako su prije obraćenja s krivovjerja sklopili valjanu ženidbu, da sam blagoslov pripada obredu i svečanosti a ne suštini i valjanosti ženidbe.

18. A neka se čuva župnik, da ne daje blagoslova ženidbenim drugovima na drugom vjenčanju, kad su ga dobili na prvom, bilo da se vjenčava drugi put ženska, bilo muškarac. Ali gdje je običaj, da se blagosiva ženidba, ako je ovaj blagoslov već primio samo muž, neka se drži običaj. No udovica, kojoj je jednom dan svečani blagoslov, ne može ga opet primiti na ponovnom vjenčanju, pa ako joj se muž i nije prije ženio.

19. Ženidba se može sklopiti u svako doba godine.

Samo se svečani ženidbeni blagoslov zabranjuje od 1. nedjelje Došašća uključivo do Božića, i od čiste srijede uključivo do Uskrsa.

No mjesni ga Ordinariji ne kršeći liturgijskih zakona mogu radi pravedna uzroka dopustiti i u spomenuta vremena opomenuvši zaručnike, da se uzdržavaju od prevelika sjaja.

20. Vjenčanje katolika neka se obavlja u župskoj crkvi. U drugoj se pak crkvi ili bogomolji, to javnoj to polujavnoj, može vjenčati samo s dopuštenjem mjesnog Ordinarija ili župnika.

Mjesni Ordinariji mogu dopustiti vjenčanje u privatnim zgradama samo u kojem izvanrednom slučaju i radi pravedna i pametna uzroka, ali u crkvama ili bogomoljama sjemeništa ili redovnica neka toga Ordinariji ne dopuštaju, osim kad traži potreba i uz prikladan oprez.

Vjenčanja katoličke i nekatoličke stranke neka se vrše izvan crkve. Drži li razborito Ordinarij, da se to ne može učiniti, a da ne nastane veće zlo, povjerava se njegovu razboritom sudu, da oprosti od toga.

Glava II.

OBRED, KOJIM SE SLUŽI SAKRAMENAT ŽENIDBE.

Župnik, koji će pribivati ženidbi, ovrši navještaje, kako je rečeno. Ako se ne protivi nikakva zakonita zapreka, obuče župnik kotu, metne bijelu štolu, uzme barem jednoga klerika, isto tako obučena u kotu, da mu nosi knjigu i posudu s blagoslovljenom vodom i škropilom, te barem pred dva svjedoka pita muškarca i žensku, koji kleče pred oltarom, privoljuju li na ženidbu. A dolikuje, da ih počaste svojom nazočnošću roditelji ili rođaci. Župnik neka pita obadvoje, svako napose, pučkim jezikom ovako:

I to neka najprije pita zaručnika: I. Hoćeš li uzeti ovdje nazočnu I. za svoju zakonitu ženu po običaju svete majke Crkve?

Zaručnik neka odgovori: Hoću.

2. Odmah potom neka pita svećenik zaručnicu: I. Hoćeš li uzeti ovdje nazočnoga I. za svoga zakonitog muža po običaju svete majke Crkve?

Zaručnica nek odgovori: Hoću.

A nije dosta da privoli jedno, nego to mora učiniti oboje i to riječima, ako mogu govoriti, a ako ne mogu, istovetnim znakovima. To treba da učine ili sami ili po zamjeniku.

A kad svećenik vidi, da zaručnici uzajamno privoljuju, neka im naredi, da dadu jedno drugomu desnu ruku i rekne: Ja vas združujem u ženidbu. U ime Oca i Sina ✠ i Duha Svetoga. Amen. A može se služiti i drugim riječima već prema prihvaćenom obredu ovog ili onog mjesta.

Poslije neka ih poškropi blagoslovljenom vodom.

Odmah potom nek blagoslovi prsten govoreći:

R. Pomoć je naša u imenu Gospodina.

O. Koji stvori nebo i zemlju.

R. Gospodine, usliši molitvu moju.

O. I vapaj moj k tebi da dođe.

R. Gospodin s vama.

O. I s duhom tvojim.

Pomolimo se. Molitva.

Blago ✠ slovi, Gospodine, ovaj prsten, što ga mi u tvoje ime blago ✠ sivamo, da ona, koja ga bude nosila, očuva potpunu vjernost svojemu zaručniku, ustraje u miru i vršenju volje tvoje i vazda živi s njim u uzajamnoj ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. *O.* Amen.

3. Zatim poškropi svećenik prsten blagoslovljenom vodom. A zaručnik primi prsten iz svećenikove ruke i natakne ga zaručnici na prstenjak lijeve ruke, dok svećenik govori:

U ime Oca i Sina ✠ i Duha Svetoga. Amen.

Nato neka svećenik odmah doda:

R. Potvrdi ovo, Bože, što si izveo u nama.

O. Od svetoga hrama tvojega, koji je u Jeruzalemu.

Gospodine, smiluj se. Kriste, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Oče naš tiho do

R. I ne uvedi nas u napast.

O. Nego izbavi nas od zla.

R. Spasi sluge svoje.

O. Bože moj, koji se ufaju u te.

R. Pošalji im, Gospodine, pomoć iz svetišta.

O. I brani ih sa Siona.

R. Budi im, Gospodine, jaka tvrđa.
O. Protiv neprijatelja.
R. Gospodine, usliši molitvu moju.
O. I vapaj moj k tebi da dođe.
R. Gospodin s vama.
O. I s duhom tvojim.

Pomolimo se. Molitva.

Pogledaj, molimo, Gospodine, na ove službenike svoje i dobrostivo štiti uredbu svoju, koju si dao za umnožavanje ljudskoga roda, te ove, koje sam združuješ, svojom pomoći očuvaj. Po Kristu Gospodinu našem. *O.* Amen.

4. Kad to svrši, treba li blagosloviti ženidbu, neka župnik služi Misu za zaručnika i zaručnicu, kako je u Rimskom Misalu. A treba da se drži svega, što se ondje propisuje.

5. Kad se više njih skupa vjenčava, primi najprije župnik privoljenje pojedinih i vjenča po propisu pojedine, reče pojedincima: Ja vas združujem u ženidbu i t. d., a blagoslov prstenja i drugi blagoslovi govore se u množini jedamput.

6. Uostalom, ako se gdje upotrebljavaju drugi pohvalni običaji i ceremonije kod vjenčanja, dolikuje, da se zadrže.

7. Kad se vjenčanje svrši, neka župnik ili njegov zamjenik napiše što prije u Matici vjenčanih imena ženidbenih drugova i svjedoka, mjesto i dan vjenčanja i drugo prema propisanom obrascu. To mu je učiniti i kad bi ženidbi pribivao drugi svećenik, kojega je delegirao on ili Ordinarij.

Osim toga neka župnik zabilježi u Maticu krštenih, da je ženidbeni drug tad i tad sklopio ženidbu u njegovoj župi. Ako li je ženidbeni drug kršten drugdje, neka župnik, kod koga je sklopljena ženidba, sam ili po biskupskoj kuriji obavijesti o vjenčanju župnika, gdje je vjenčani bio kršten, da se ženidba upiše u Maticu krštenih.